

Revistă lunară de cultură creștină

VESTITORUL

Editată de Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică, de Oradea

Oradea, 27 octombrie

Seria I, Anul XX, Nr. 4 (264), 2015

NOUA BISERICĂ DIN CÂMPIA

Din sumar:

Alocuțiunea Papei Francisc la rugăciunea *Angelus* - pag. 3;
Sfântul Rozar - pag. 4; Importanța relațiilor interpersonale și rolul acestora în dezvoltarea psihologică a omului - pag. 8; Biserica are patru noi sfinți - pag. 12.

Comemorarea Evei Heyman

La Biblioteca Județeană „Gheorghe Șincai” din Oradea a avut loc comemorarea Evei Heyman, copila evreică exterminată la Auschwitz la vârsta de 13 ani. Fetița s-a născut la Oradea, la 13 februarie 1931, într-o familie mixtă, evreo-maghiară.

Cu ocazia comemorării Evei Heyman, s-a dezvelit și un monument ridicat în cinstea acesteia în Parcul Bălcescu. Monumentul este realizat de către doamna Flor Kent, care a mai realizat statui ale copiilor evrei la Londra, Praga, Viena. La eveniment au fost prezente autorități locale, reprezentanți ai Universității din Oradea, a cultului mozaic, elevii diferitelor Licee din Oradea și Preasfinții lor Virgil Bercea și László Böcskei.

Evocându-o pe tânăra copilă, Preasfinția Sa Virgil a spus următoarele:

„Dragii mei,

Mai zilele trecute Papa Francisc pune a întreba retorică: „cât de leali suntem cu promisiunile pe care le facem copiilor, făcându-i să vină în lumea noastră?” Si răspundea tot el: „primire și îngrijire, apropiere și atenție, încredere și speranță sunt tot atâtea promisiuni de bază, care se

pot rezuma într-una singură: iubire. Noi promitem iubire ... Iubirea este promisiunea pe care bărbatul și femeia i-o fac fiecărui copil: încă de când este conceput. Copiii vin pe lume și se așteaptă să aibă confirmarea acestei promisiuni: așteaptă în mod total, încrezător, fără apărare – așteaptă iubire”.

Eva Heimann s-a născut din iubire și părinții i-au promis iubire. Alții i-au furat această promisiune: hortiștii i-au oferit răutate și ură iar naziștii camera de gazare și coșul de fum.

Eva ne-a lăsat un jurnal din care transpare dincolo de orice iubirea. Eva era o copilă: „cât de leali suntem cu promisiunile pe care le facem copiilor”, astăzi. Copii mai avem încă în jurul nostru: ce le promitem? Ce le oferim? Cât îi iubim cu adevărat?

Ceea ce Asociația Tikvah face pentru memoria celor ce nu mai sunt este să ne restituie amintirea unei iubiri distrusă brutal de atavicul uman. Ceea ce face Asociația Tikvah este să ne aducă aminte că uitarea istoriei, memoria scurtă fac să se nască alți monștri – un stat islamic sau o ideologie gender. Ceea ce face asociația Tikvah este să planteze o statuie care să ne interogheze de fiecare dată când o revedem: unde sunt evreii din Oradea? câtă ură, câte promisiuni, câte așteptări, câtă iubire mai este printre noi? Fiecare putem răspunde la aceste întrebări în fața acestei statui și a conștiinței proprii.

Mulțumesc Primăriei Oradea și Asociației Tikvah pentru această restituire”.

VESTITORUL

P.S.S. Virgil Bercea: Președinte

Redacția și administrația:

Pr. Olimpiu Todorean: redactor coordonator

Ioan F. Pop: secretar de redacție

Colaboratori:

Otilia Bălaș, Ioan Dărăbăneanu, Alin Crețu, Ioan Măgherușan

Adresa:

410210 - Oradea, str. Ep. Mihai Pavel, 4;
Tel: 0259.436.492; Fax: 0259.430.509;
E-mail: olimpiu35@yahoo.it; Tel: 0722.450.013

Abonamente: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8
410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

Difuzare: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8
410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

I.S.S.N. 1454 - 8526

Biroul de presă

Alocuțiunea Papei Francisc la Rugăciunea *Angelus*

Ați simțit privirea lui Isus îndreptată spre voi?

11.10.2015

Iubiți frați și surori, bună ziua!

Evangelhia de astăzi, luată din capitolul 10 al Evangheliei lui Marcu, este împărțită în trei scene, ritmate de trei priviri ale lui Isus. Prima scenă prezintă întâlnirea dintre Învățător și un anume care – conform textului paralel din Matei – este identificat ca „tânăr”. Întâlnirea lui Isus cu un tânăr. Acesta aleargă către Isus, îngenunchează și îl numește „Învățător bun”. Apoi îl întreabă: „Ce trebuie să fac pentru a moșteni viața veșnică?”, adică fericirea (v. 17). „Viața veșnică” nu este numai viața de dincolo, ci este viața deplină, împlinită, fără limite. Ce trebuie să facem pentru a ajunge la ea? Răspunsul lui Isus rezumă poruncile care se referă la iubirea față de aproapele.

În această privință acel tânăr nu are nimic să-și reproșeze; însă, desigur, respectarea preceptelor nu îi este îndeajuns, nu satisface dorința sa de plinătate. Și Isus intuiește această dorință pe care tânărul o poartă în inimă; de aceea răspunsul Său se traduce într-o privire intensă plină de duioșie și de afecțiune. Așa spune Evanghelia: „privindu-l fix, l-a îndrăgit” (v. 21). Și-a dat seama că era un tânăr bun... Dar Isus înțelege și care este punctul slab al interlocutorului Său și îi face o propunere concretă: să dea toate bunurile sale săracilor și să îl urmeze. Însă acel tânăr are inima împărțită între doi stăpâni: Dumnezeu și banul, și pleacă trist. Aceasta demonstrează că nu pot conviețui credința și alipirea de bogății. Astfel, la sfârșit, elanul tânărului se atenuează în nefericirea unei urmări naufragiate.

În a doua scenă evanghelistul încadrează ochii lui Isus și de data aceasta este vorba despre o privire gânditoare, de avertizare: „Atunci, privind în jur, Isus le-a spus discipolilor Săi: ‘Cât de greu vor intra în împărăția lui Dumnezeu cei care au bogății!’” (v. 23). La uimirea discipolilor, care se întreabă: „Și cine se poate mântui?” (v. 26), Isus răspunde cu o privire de încurajare – este a treia privire – și spune: e adevărat, mântuirea este „imposibilă pentru oameni, dar nu pentru Dumnezeu!” (v. 27). Dacă ne încredințăm Domnului, putem depăși toate obstacolele care ne împiedică să îl urmăm pe drumul credinței. A ne încredința Domnului. El ne va da forța, El ne dă mântuirea, El ne însoțește pe drum.

Și astfel ajungem la a treia scenă, aceea a declarației solemne a lui Isus: Adevăr vă spun: cine lasă totul pentru a mă urma va avea viața veșnică în viitor și însutit deja în prezent (cf. v. 29-30). Acest „însutit” este făcut din lucrurile avute înainte și apoi lăsate, dar care se regăsesc înmulțite la infinit. Ne privăm de bunuri și primim în schimb satisfacția adevăratului bun; ne eliberăm de sclavia lucrurilor și câștigăm libertatea slujirii din iubire; renunțăm la avere și găsim bucuria darului. Ceea ce spunea Isus: „Mai mare fericire este a da decât a primi” (cf. Fapte 20,35).

Tânărul nu s-a lăsat cucerit de privirea de iubire a lui Isus și astfel nu a putut să se schimbe. Numai primind cu recunoștință umilă iubirea Domnului ne elibe-

răm de seducția idolilor și de orbirea iluziilor noastre. Banul, plăcerea, succesul captivează, dar apoi dezamăgesc: promit viață, dar aduc moarte. Domnul ne cere să ne dezlipim de aceste bogății false pentru a intra în viața adevărată, viața deplină, autentică, luminoasă. Și eu vă întreb pe voi, tineri, băieți și fete, care sunteți acum în piață: „Ați simțit privirea lui Isus îndreptată spre voi? Ce anume vreți să îi răspundeți? Preferați să părăsiți această piață cu bucuria pe care ne-o dă Isus sau cu tristețea în inimă pe care ne-o oferă mondenitatea?”...

Fecioara Maria să ne ajute să ne deschidem inimile la iubirea lui Isus, la privirea lui Isus, singurul care poate potoli setea noastră de fericire.

Ieri am primit cu mare durere știrea despre măcelul teribil care a avut loc la Ankara, în Turcia. Durere pentru numeroșii morți. Durere pentru cei răniți, durere pentru că atentatorii au lovit persoane lipsite de apărare care manifestau pentru pace. În timp ce mă rog pentru acea țară dragă, îi cer Domnului să primească sufletele răposaților și să îi întărească pe suferinzi și pe rude.

Să facem o rugăciune în tăcere, toți împreună.

După *Angelus*, Sfântul Părinte a spus următoarele:

Iubiți frați și surori,

Marțea viitoare, 13 octombrie 2015, este Ziua Internațională pentru Reducerea Dezastrelor Naturale. Din păcate, trebuie recunoscut că efectele acestor calamități naturale sunt agravate adesea de lipsa de îngrijire a mediului din partea omului. Mă unesc cu toți cei care în mod clarvăzător se angajează în tutelarea casei noastre comune, pentru a promova o cultură globală și locală de reducere a dezastrelor și de rezistență mai mare la ele, armonizând noile cunoștințe cu cele tradiționale, și cu atenție deosebită față de populațiile mai vulnerabile.

Vă salut cu afecțiune pe voi toți pelerinii, mai ales familiile și grupurile parohiale, care provin din Italia și din diferite părți ale lumii. Îndeosebi pe diaconii și preoții de la Colegiul Germanicum – Hungaricum care au fost hirotoniți ieri și pe care îi încurajez să întreprindă cu bucurie și încredere slujirea lor adusă Bisericii; pe noii seminariști din venerabilul Colegiu Englez; Confraternitatea Santa Vera Cruz din Calahorra.

Salut credincioșii din parohia Preasfânta Inimă a lui Isus și Sfânta Tereza Margareta Redit, din Arezzo, la a 50-a aniversare de la întemeiere; precum și pe cei din Camaiore și din Capua; grupul „Isus iubește”, care a făcut o săptămână de evanghelizare în cartierul Trastevere; tinerii și tinerele care au primit de puțin timp Mirul; și în sfârșit Asociația „Davide Ciavattini”, pentru asistența dată copiilor cu boli grave ale sângelui.

Tuturor urez o duminică frumoasă. Și, vă rog, nu uitați să vă rugați pentru mine. Poftă bună și la revedere!

Silvia PANTIȘ

SFÂNTUL ROZAR

Fecioara Maria este trandafirul tainic, magnifica floare a raiului, care a atins cea mai înaltă treaptă a sfințeniei prin credința nestrămutată, curățenia îngerească și umilința desăvârșită. Este bucuria Cerului, fiind invadată de Spiritul sfânt și aleasă ca să fie Născătoare de Dumnezeu.

Este bucuria noastră, pentru că fiind o Mamă iubitoare ne transmite ceea ce posedă. Este scăparea păcătoșilor mângâierea măhniiților, vindecătoarea bolnavilor, o bună sfătuitoare dar înainte de toate este Regina. Merită cu prisosință toate apelativele din Litania lauretană. Va trebui să ținem permanent legătura cu Ea prin rugăciunea rozarului, pe care o prețuiește atât de mult încât la multe apariții mariane, Ea însăși are rozarul pe mână și ni-l recomandă, cu căldură.

D a c ă
Preasfânta
Treime a
prețuit-O
atât de mult
pe Măicu-
ța sfântă,
încât a în-
coronat-o
în Cer cu o
coroană de
douăsprezece
stele, noi nu ne
străduim să facem
ceva pentru Ea care
de fapt e în folosul nos-
tru? Cu fiecare rozar rostit, îi
oferim Mamei noastre câte o cunună
de trandafiri.

Cu mâinile împreunate, cu mintea atentă la rugăciune, eliberându-ne de gândurile nedorite gustăm o stare de bine, de bucurie și pace. Fecioara Maria atinge florile proaspete rezultate din rugăciunea înflăcărată și le duce la tronul Lui Dumnezeu. Ne rostește numele scris în palma Lui. Dumnezeu coboară spre noi, iar noi ne înălțăm spre El, a cărui nume ca o pecete divină, e înscris în inimile noastre. Ne învăluie o mireasmă spirituală, de parcă ar ploua din cer cu petale de trandafiri, cu o ploaie de haruri. Prin mâinile Mamei cerești trec de fapt toate harurile, de aceea va trebui să alergăm în primul rând la Ea, ca la cea mai puternică mijlocitoare.

Un frumos cântec spune că atunci când alergăm la Fecioara Maria găsim o lume minunată. Ne

gândim că astfel de lume ar fi în eternitate. Găsim totuși și pe pământ. O astfel de lume minunată a fost la întâlnirea națională a Reuniunii Mariane, care a avut loc la Lugoj în 1-3 octombrie (luna Rozarului), prin trei zile de grație, desprinse de cotidianul zilnic. Primirea călduroasă a gazdelor, cateheze de excepție, mărturii pline de sensibilitate și emoție a participanților, sfinte liturghii înălțătoare celebrate de preoții ce au însoțit grupurile de marianiști din țară, rozarul recitat în comun, binecuvântarea euharistică și alte multe binecuvântări a preasfințitului Alexandru Mesian, care ne-a fost alături cu modestia și căldura care-l caracterizează, dar și cu sfaturile bune, justi-

fică ceea ce am afirmat. O lume minunată am simțit și când am văzut în original icoana miraculoasă a Maicii sfinte de la Scăiuș, care a lăcrimat în 30 septembrie și 15 octombrie 1934. Am simțit și o durere, că totuși Ea a lăcrimat, miraculos este și faptul și că a rămas imprimată pe carton o lacrimă a Fecioarei Maria la colțul ochiului stâng, ca și când are în continuare motive să plângă. O strofă din imnul Maicii

sfinte de la Scăiuș, mi-a atins sufletul: ”În mijlocul lumii sfântul rozar, chipul Preacuratei lăcrimează iar”. Lăcrimează pentru noi, copiii Ei. Este ultima reacție a unei mame când nu este ascultată în sfaturile bune. Rozarul este cea mai puternică rugăciune pentru a-I șterge lacrimile și a ne obține ocrotirea. El ne descoperă măreția Fecioarei Maria, dar mai ales a Lui Isus Fiul Său și Mântuitorul nostru, la care Ea ne conduce și de care avem nevoie ca de aerul pe care-l inspirăm. Rozarul este denumit și lăntșorul de iubire, care pe verticală, prin Fecioara neprihănită face legătura cu Dumnezeu, iar pe orizontală cu semenii noștri care au nevoie de ajutor.

Să avem grijă ca lăntșorul de iubire să nu prezinte vreo verigă slabă și să nu-I oferim Măicuții sfinte trandafiri ofiliți!

Sfințirea bisericii din Câmpia

Pentru comunitatea greco-catolică din Câmpia, data de 20 septembrie 2015 reprezintă cea mai frumoasă pagină de istorie. Această zi, puternic încărcată spiritual, plină de emoție și bucurie, a fost marcată de sfințirea noului locaș de cult, Biserica Greco-Catolică „Nașterea Maicii Domnului”.

Slujba sfințirii Bisericii a fost celebrată de Prea-sfințitul Episcop al Oradiei, PSS Virgil Bercea, împreună cu părintele Antoniu Chifor, vicarul responsabil cu preoții al Eparhiei de Oradea, părintele Gheorghe Turcaș, vicar foraneu de Șimleu, părintele Valer Părau, protopop de Zalău, preot paroh Ioan Neagotă și mulți alți preoți invitați pentru a participa la această ceremonie.

Ziua a început cu o ploaie torențială; o mare de lacrimi ale celor care au așteptat o viață acest moment,

dar pe care Dumnezeu i-a chemat la Casa Sa, pentru ca împreună să încununeze fericitul eveniment. Sosirea PSSS Virgil, a adus pe lângă bucurie și pace în sufletele credincioșilor prezenți, și încetarea ploii. Au urmat momente de înălțare sufletească, bucurie și recunoștință a credincioșilor prezenți.

N-au fost uitate nici persoanele consacrate ale acestui sat; persoane care au trăit cu credință, iubire și stoicism perioada sumbră a anilor 1948-1989 și care au ținut vie candela credinței oamenilor din acest sat greu încercat: Pr. Iulian Cupșa, sora Anton Melania, sora Hosu Ana, sora Hosu Reghina, sora Tătar Ignațiana și sora Tătar Tarcisia.

Alexandra FRENȚ

COMUNICAT DE PRESĂ

Pregătirea, inaugurarea și organizarea Anului Sfânt al Milostivirii, participarea și mesajul pentru Sinodul Episcopilor despre Familie, ca și situații concrete legate de Olimpiada de Religie, organizarea națională a Pastorației Tineretului, activitatea de caritate a Bisericii – inclusiv în contextul urgenței create de refugiații veniți în Europa – au fost teme discutate de episcopii romano-catolici și greco-catolici reuniți la sediul Eparhiei Greco-Catolice Lugoj, în perioada 21-23 septembrie a.c., în Sesiunea Plenară de toamnă a Conferinței Episcopilor catolici din România (CER).

Viața Bisericii Catolice va fi marcată începând cu data de 8 decembrie de Anul Sfânt al Milostivirii, convocat de Papa Francisc. Dorința de a facilita accesul tuturor credincioșilor la darurile acestui Timp Sfânt, ca și aceea de unitate și uniformitate, au motivat discuțiile episcopilor, care au decis și organizarea unui pelerinaj național la Roma în acest An Sfânt.

În același spirit a fost abordată tematica Sinodului Episcopilor despre Familie, din luna octombrie, de la Roma, unde Conferința Episcopilor va fi reprezentată de PS Petru Gherghel, iar Biserica Română Unită cu Roma, Greco-Catolică, de PS Mihai Frățilă.

Pentru o mai bună organizare a Pastorației Tineretului, în cadrul Comisiei pentru Laici a CER, s-a decis constituirea unui Oficiu de Coordonare Națională a Pastorației Tineretului în România. Acest Oficiu, aflat sub președinția PS Virgil Bercea, va fi condus de Pr. Felix Roca, din Dieceza de Iași, și va avea în componență alte două persoane.

Biserica Catolică din România ia act de complexitatea fenomenului migrator din ultima perioadă, care a ridicat multe probleme în țările din jurul nostru. Acest exod, cu diferențierile sale inevitabile, fie că este vorba de fugari, refugiați sau imigranți, cere și din

partea comunității catolice din România multă atenție. În spiritul propus și de Sfântul Părinte Papa Francisc, credincioșii catolici sunt sensibili față de suferințele acestor oameni, pentru care se roagă, și se pregătesc să răspundă cu promptitudine, în cazul în care va fi nevoie, să acorde ajutor imediat. Biserica Catolică are deja tradiție în ajutorarea refugiaților și la nivel local prin organismele sale de caritate sau dedicate în mod specific refugiaților și migranților, cum e Organizația Caritas, Serviciul Iezuiților pentru Refugiați (JRS) sau diferite comunități călugărești.

În ședințele de lucru, episcopii au abordat și alte teme din viața Bisericii, cum ar fi pastorația în spitale, apărarea Catedralei Sfântul Iosif din București, învățământul catolic, ora de religie în școală și Olimpiada de Religie – pentru aceasta din urmă sperându-se în organizarea unui eveniment comun pentru elevii catolici de limbă română, maghiară și germană –, încheierea anului dedicat Vieții Consecrate și altele.

În fiecare zi episcopii au împărtășit momente de rugăciune comună și au avut ocazia să se întâlnească cu credincioșii și autoritățile locale la celebrările liturgice de la Catedrala Greco-Catolică din Lugoj, Sanctuarul Marian de la Scăiuș și biserica parohială romano-catolică din Lugoj. Următoarea sesiune plenară a CER va avea loc în perioada 9-11 mai 2016, la București.

Conferința Episcopilor din România îi reunește pe toți episcopii romano-catolici și greco-catolici din România și exprimă unitatea Bisericii locale și uniunea intimă cu urmașul lui Petru, Sfântul Părinte. Episcopii catolici din România se întrunesc de două ori pe an în sesiune ordinară, primăvara și toamna.

Secretar general
Pr. Francisc UNGUREANU

Noapte de veghe la Biserica „Sfinții Trei Ierarhi” din Beiuș

În noaptea de 18 septembrie, Parohia „Sfinții Trei Ierarhi” din Beiuș a fost gazda tradiționalei „Nopti de veghe”, acelei nopți petrecute în totalitate în rugăciune și cânt de laudă aduse lui Dumnezeu. Intențiile acestei „Nopti de Veghe” sunt următoarele: unitatea creștinilor, dobândirea păcii în inimi, în familii și în întreaga lume; protejarea vieții de la concepție și până la moartea naturală, și nu în ultimul rând, ispășirea păcatelor persoanelor consacrate și ale lumii întregi, iar pe lângă acestea se adaugă intențiile personale ale credincioșilor care participă. Creștini din întreg vestul țării (Timișoara, Arad, Cluj-Napoca, Reghin, Gherla, Satu-Mare, Baia-Mare, Oradea, Șimleul-Silvaniei, Zalău, Ștei ș.a.) s-au reunit în rugăciune în acest centru spiritual și cultural istoric. Acești credincioși, alături de miile de ascultători ai Radio Maria au oferit efortul, renunțările și rugăciunile lor la intenția Sfintei Fecioare Maria, pentru obținerea de haruri de la Fiul Său, Isus.

Programul spiritual a debutat cu recitarea Rozarului de lumină de către copiii de la oratoriul „Episcop Ioan Suciu” cu asistența surorilor Minime ale Reginei Purgatoriului, congregație cu o prezență misionară și pastorală valoroasă de 18 ani în comunitatea locală. Glasurile lor angelice, acompaniate la pian de profesorul Boldiș, i-au încântat pe cei prezenți. Drumul fiind anevoios, grupurile de pelerini au fost așteptate până la ora 19, moment în care rugăciunea a fost încoronată cu retrăirea supremei Jertfe răscumpărătoare al Mântuitorului nostru prin celebrarea Sfintei Liturghii. Liturghia a fost celebrată de preoții Zima Zorel (protopop și paroh de Beiuș), Slobodnic Iosif (Beiuș), Ghiurcă Emil (Ștei), Boța Mircea (Ioaniș), Boța Marius (Pocola), Oprea Ionuț (Petrani), Erdeli Ioan (Prisaca), Taichiș Marius (Drăgoteni), Sălăjan Dumitru (Sudrigiu), Rostaș Marcel (Băița), Crăciun Sorin (Oradea) și Șimonca Mihai (Baia Mare) sosiți cu credincioșii pelerini din parohiile lor. Credincioșii, asemenea iudeilor din Evanghelia zilei, au avut bucuria de a primi învățătura Domnului și de a fi hrăniți cu Sfintele Sale Taine. E

nevoie de astfel de momente cu Isus, pentru a putea trăi deplin și sfânt prezentul trecând dincolo de pustiu ce ne amenință.

Trăirea centrată pe Euharistie a continuat prin Binecuvântarea euharistică și procesiunea în jurul bisericii cu Sfântul Sacrament al Euharistiei, celebrate de părintele Slobodnic Iosif.

Adorându-L pe Isus, comunitatea a privit spre Cea care îi este mereu alături: Maica Sa Preasfântă. Ea a fost invocată și lăudată prin cântarea rugăciunii Paracლისului prin celebrarea de către părintele Erdeli Ioan.

Sentimentul puternic religios nu poate să rămână fără roade, fără o implementare în concretul cotidian, altfel ar fi o bucurie deșartă și trecătoare; fericirea trăirii în credință a fost prezentată printr-o mărturie personală a Sorei Antonella din Beiuș: o iubire față de Cristos, izvorâtă dintr-o privire asupra crucifixului care atârna pe peretele camerei sale, o iubire trăită prin consacrarea propriei vieți, prin rugăciune și prin grija față de semeni, dar mai ales față de sufletele celor din Purgator.

După Sfânta Liturghie, de la ora 23, celebrată de părintele Jitaru Anton, paroh romano-catolic de Beiuș, alături de părintele Chișărău din Timișoara, a urmat Adorația Sfintei Euharistii. Prin meditația susținută de părintele Emil Ghiurcă în timpul adorației, respectiv cu acompaniamentul angelic al corului de tineri ai Parohiei „Maria – Regina Păcii” din Timișoara, credincioșii au fost alături de Isus, ca alteori și dincolo de secole, apostolii în miez de noapte alături de Învățătorul lor.

Agapa frățască oferită de enoriașii parohiei găzduitoare alături de Reuniunea mariană locală a fost o ocazie nu doar de hrănire trupească ci și de legături amicale și mici planuri pastorale.

Rozarul de durere condus de părintele Șimonca și Calea Crucii celebrate de părintele Slobodnic asistat prin proiecții din filmul Patimile lui Isus, de împreună-slujitorul său local, părintele Zorel au izvorât lacrimi de pocăință și angajamente de reparare a răului săvârșit și dorința facerii de bine.

Liturghia de dimineață a oferit ocazia primirii lui Isus, prin Trup și Sânge, în sufletele curățate și înnobilate prin pocăință și rugăciune.

Rozarul de mărire, condus de părintele Marius Boța, a încheiat această noapte înălțând sufletele pline de speranță spre Domnul și Maica Sa din gloria cerească.

După mulțumirile adresate tuturor celor care au contribuit material și spiritual la desăvârșirea acestei nopți, după reoferirea acestei nopți la intențiile specifice, nu în ultimul rând, și după un angajament de a duce lumină, iubire și speranță fiecare acolo unde se reîntoarce, „Noaptea de veghe” s-a încheiat.

Pr. Zorel ZIMA

Resfințirea bisericii din Beliu

Sute de credincioși au participat, duminică, 27 septembrie 2015, la cel mai important eveniment din viața comunității: resfințirea Bisericii Greco-Catolice cu hramul „Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul” de către Preasfințitul Virgil Bercea, și un sobor de preoți. La eveniment au participat pe lângă locuitorii comunei Beliu, și cei din localitățile limitrofe.

Slujba de sfințire a bisericii a început la ora 10.15. Preasfințitul Virgil, împreună cu soborul de preoți, cu seminariștii și cu credincioșii au înconjurat lăcașul de cult, ungând pereții cu Sfântul Mir, după care a oficiat slujbă de sfințire a Altarului. În piciorul Sfintei Mese din Altar, s-a pus hrisovul de sfințire, act semnat de Preasfințitul Virgil, pr. protopop Gavril Buboî, parohul locului Cosmin Ioan Farcaș, pr. vicar cu preoții Antoniu Chifor, pr. rector al Seminarului Teologic Anton Cioba, pr. protopop de Chișineu Criș Ciuban Danuț, precum și ceilalți confrăți prezenți și ceilalți participanți, din care amintim pe primarul localității Țica Pavel, alături de vicepreședintele Consiliului Județean Arad, Iustin Cionca, dar și o părticică din sfintele moaște. După acestea, PSS Virgil le-a cuvântat credincioșilor. „Astăzi suntem prezenți la slujba de sfințire a lăcașului, în care se săvârșesc Sfânta Liturghie și toate celelalte taine și slujbe religioase pentru credincioșii comunității greco-catolice din Beliu și de pretutindeni, îndemnând la susținere reciprocă, la înțelegere, iertare și iubire”.

Mai întâi, s-a înconjurat lăcașul de cult, Preasfinția Sa purtând în mâini, pe un disc, moaște de martiri, aducând aminte că primele altare sau primele biserici au fost construite pe mormintele martirilor. De aceea, cu gândul la cei care și-au dat viața pentru Cristos și pentru Evanghelie, s-a înconjurat acest lăcaș citind rugăciuni speciale, stropind cu agheasmă și ungând cu Sfântul și Marele Mir pereții bisericii prin exterior, după care, în interior, în Sfântul Altar, am întocmit jertfelnicul sau Sfânta Masă, așezând în piciorul Sfintei Mese părticica de moaște ale martirilor într-o cutiuță specială, însoțită de un hrisov, care dă mărturie despre ceea ce s-a întâmplat în acest loc. Biserica aceasta, care este un dar al oamenilor făcut către Dumnezeu, devine prin slujba de sfințire darul lui Dumnezeu către oameni, pentru că la acest edificiu nu ne raportăm ca la o clădire oarecare, ci ne raportăm ca la Casa lui Dumnezeu și casa noastră, a tuturor, pentru că prin ungerea

cu Sfântul și Marele Mir, prin stropirea cu agheasmă și apoi prin săvârșirea Sfintei Liturghii, edificiul acesta, construit în anul 1834, într-o arhitectură bisericească specific transilvăneană cu influențe de baroc târziu, a devenit Casa Lui Dumnezeu și casa celor care constituie trupul tainic al Lui Cristos. Biserica este o clădire însoțită, pentru că a primit cele trei taine: botez, mirungere și apoi Sfânta Liturghie, după cum ființei umane i se aplică la Botez trei sfinte taine.

Preasfințitul Virgil a lăudat efortul depus de către credincioși la renovarea totală a Bisericii, efort care este clădit în parte pe jertfa celor de dinainte care au trecut spre bucuria veșnică, amintind aici rolul deosebit pe care l-au avut pr. Lup Sever și pr. Eugen Pantea, de fericită amintire.

Părintele Cosmin Ioan Farcaș, parohul locului a mulțumit Preasfințitului Virgil, confrăților preoți și dreptmăritorilor creștini pentru că s-au ostenit și ajutat Biserica, fiind apreciați prin înmânarea unor Diplome de recunoaștere a meritelor celor implicați.

La sfârșitul Sfintei Liturghii toți participanții, s-au bucurat de agapa pregătită cu multă atenție și dragoste de către credincioșii Parohiei Greco-Catolice „Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul”.

De asemenea în anexa de lângă Biserică se pot vedea obiecte de o valoare inestimabilă spiritual și nu numai, în muzeul Bisericii.

Intențiile apostolatului rugăciunii pentru anul 2015

NOIEMBRIE

Universală: Pentru ca să știm să ne deschidem la întâlnirea personală și la dialogul cu toți, chiar și cu cel care are convingeri diferite de ale noastre.

Pentru evanghelizare: Pentru ca păstorii Bisericii, iubind profund propria turmă, să poată însoți drumul și să țină vie speranța.

Alin CREȚU

Importanța relațiilor interpersonale și rolul acestora în dezvoltarea psihologică a omului

Prin esența sa, omul este o ființă socială, fiind produsul împrejurărilor sociale, având capacitatea de a influența și determina împrejurările. Printre acestea un loc aparte îl ocupă relațiile interpersonale care pot fi considerate un caz particular al relațiilor sociale. Ele sunt legături psihologice, conștiente și directe între oameni.

Relațiile dintre persoane pot fi considerate „aliaje”, „mixturi” între social și psihologic, între obiectiv și subiectiv. Ele sunt sociale prin faptul că au loc și depind de contextele în care trăiesc indivizii și psihologice prin aceea că inițiatorul și purtătorul lor este omul cu tot ceea ce el reprezintă. Deși cele două aspecte sunt corelate, aceasta nu înseamnă că între ele nu apar și relative distanțări, contradicții, extrapolări. Se știe că în cadrele instituționalizate primează, de regulă, aspectul social, formal, mai rigid, în timp ce în afara acestora, în viața cotidiană, în prim-plan trec aspectele psihologice informale, mobile. Într-un fel se va comporta un elev la școală și în cu totul altul în familie. Prin intermediul relațiilor interpersonale omul participă la viața socială. Acestea au un pronunțat caracter etic, moral, deoarece prin intermediul lor omul urmărește realizarea binelui sau răului, în raport cu sine sau alții. Prin ele, comportamentul său se valorizează, devenind pozitiv sau negativ, acceptat sau respins din punct de vedere social.

Relațiile interpersonale au constituit dintotdeauna mediul optim de dezvoltare a oricărei ființe umane definite ca relații interpsihologice, directe, reciproce, care se desfășoară atât în plan conștient cât și inconștient. Nu putem să ne dezvoltăm ca oameni în afara relațiilor cu alți semenii de-ai noștri. Cazurile rare de copiii crescuți de animale confirmă această ipoteză: lipsa interacțiunilor cu oamenii duce la nedezvoltarea acelor abilități specifice umane, gândirea, limbajul, sociabilitatea etc. Deasemeni, unele cazuri de copii instituționalizați, în trecut, au arătat că lipsa unei legături între copil și un adult, prezent în mod constant, duce la o slabă dezvoltare psihologică și chiar fizică. Aceștia aveau adesea o greutate sub normal și repere psihologice de dezvoltare sub vârsta cronologică. Depresia anaclitică este un fenomen descris la copiii foarte mici, privați de afecțiunea și atenția maternă.

Relațiile interpersonale cu părinții au un rol central în dezvoltarea individului și a tipului de legături pe care le va stabili ulterior cu alți inși de-a lungul vieții. Multe din „datele interne” ale fiecărui om se capătă în cadrul acestora relații primare. De exemplu, stima de sine. Dacă unui copil i se repetă, sub diverse moduri, mai mult sau mai puțin explicite, ca el sau ea nu este capabil de a face un lucru cum trebuie, dacă este criticat tot timpul, dacă este în permanență comparat cu cei care au performanțe mai bune (părinții sau frații mai mari) sau dacă nu este lăsat să se descurce singur în diverse situații potrivite vârstei, atunci respectivul va dezvolta neîncredere în sine, se va îndoii toată viața de propriile capacități de a face față, sau de a se descurca. Relațiile pe

care le va stabili cu alți indivizi, de-a lungul vieții, vor fi probabil de tip dependent, submisiv, în care va fi tentat să atribuie celorlalți o pricepere, putere și importanță mai mare decât lui însuși. Un alt exemplu este cel al copiilor care au crescut privați de o minimă afecțiune. La rândul lor, adulți fiind, vor fi incapabili să o ofere altora. Copiii care au fost abuzați psihic, fizic sau sexual, vor deveni adulți cu o stimă de sine scăzută, împovărați de grave sentimente de vinovăție, ură și neputință, bătăuși permanent sau periodic de unele depresii, incapabili de a construi relații armonioase cu parteneri lor. Unii vor deveni la rândul lor niște abuzatori, nefiind capabili de a relaționa decât în jurul ideii de suferință, de umilință a celuilalt, după modelul relației cu proprii părinți.

Chiar și în cazurile mai puțin dramatice și patologice, modelul relației cu părinții și modelul relației dintre părinți vor rămâne un model important, inconștient, pe baza căruia se vor construi viitoarele relații. În general, cu cât un individ este mai important, mai semnificativ pentru noi din punct de vedere emoțional, cu atât relația noastră cu aceasta este mai asemănătoare cu relația cu părinții. Relațiile periferice sunt mai libere de asemenea influențe.

În orice legătură, inclusiv în relația primară cu părinții, există două dimensiuni al cărui raport se poate modifica în timp: dimensiunea afiliativă, de apropiere, de atașament și dimensiunea individualizantă, de distanțare, de autosusținere. Inițial, prima dintre aceste dimensiuni este singura prezentă în mod evident, copilul simțindu-se una cu părintele. Abia la o vârstă ceva mai mare începe să realizeze că există o lume în afara lui, ca mama nu face parte din el și el nu face parte din mama lui; a început desprinderea din starea de fuziune psihologică. Procesul va continua, cu perioade de progres accentuat și perioade mai calme, până la vârsta adultă, când se presupune că ar trebui să se atingă o stare de relativă independență psihologică a individului față de părinți. Adolescența este una din perioadele cele mai dinamice de pe parcursul acestui proces de individualizare, în care tânărul simte nevoia să se desprindă, chiar și în modul cel mai dureros, de modelul parental, pentru a-și afirma personalitatea.

Felul în care evoluează relația părinte-copil influențează puternic modul în care cel mic crește și se dezvoltă la maturitate. La fel ca în cazul oricărei alte relații, consolidarea unei legături strânse și pozitive cu progenitura este un proces de lungă durată, care necesită răbdare și mult efort din partea ambilor părinți. Iată care este importanța pe care relația cu părinții o are în viața copilului!

Importanța prezenței ambilor părinți în viața copilului

O relație strânsă cu odrasla, implicând ambii părinți și satisfacerea nevoilor de relaționare ale acestuia, așterne încet, dar sigur, drumul către creșterea unui adult sănătos, puternic și împlinit.

(continuare în pag. 9)

(urmare din pag. 8)

Părinții joacă un rol esențial în viața emoțională sau psihologică a prichindelului, încă înainte ca acesta să se nască.

Atașamentul dintre mamă și bebe este unic și se formează încă din burtica. Este o legătură foarte strânsă, care durează toată viața, mai ales dacă este atent consolidată și după naștere.

Primul contact dintre copil și tată are loc imediat după sosirea acestuia pe lume. Este prima figură masculină pe care copilul o cunoaște și care va juca un rol esențial în transformarea lui în adult, indiferent că este băiat sau fetiță.

Relația cu tatăl nu este un tip de atașament în-născut, de aceea, acesta se vede nevoit să recupereze teren în fața mamei și să depună ceva mai multe eforturi pentru a clădi relația cu copilul.

Prezența și implicarea ambilor părinți în creșterea și educarea copilului sunt cruciale pentru modul în care se dezvoltă acesta la maturitate.

Chiar dacă statistici recente evidențiază faptul că familiile monoparentale au luat din ce în ce mai mare amploare în epoca modernă, psihologii subliniază importanța implicării ambilor părinți în îngrijirea celui mic.

Specialiștii susțin că există consecințe negative pe toate planurile - cognitiv, psihologic, emoțional, social - atunci când una dintre cele două figuri - maternă sau paternă - absentează din viața copilului.

Din punct de vedere psihologic și comportamental, cel crescut doar de unul dintre părinți riscă:

- să aibă probleme comportamentale severe (comportamente delincvente, violente, criminale etc);
- să fie predispus la consum de alcool, droguri și alte substanțe interzise;
- gânduri suicidale (în special acolo unde lipsește modelul paternal);
- să fie dominat de sentimente persistente și apăsătoare de respingere, trădare, vină, furie, tristețe;
- să aibă tulburări sau probleme cu somnul;
- să aibă o stimă de sine scăzută.

Și dezvoltarea cognitivă sau intelectuală are de suferit atunci când din viața copilului lipsește una dintre figurile parentale:

- performanțe academice scăzute;
- risc crescut de abandon școlar;
- coeficient de inteligență sub medie;
- șanse scăzute de continuare a studiilor, după terminarea liceului.

Copilul crescut doar de unul dintre părinți are, în general, o viață socială destul de săracă. Nu este foarte dornic să își facă prieteni și are mari probleme în a interacționa cu ceilalți.

Atunci când unui copil îi lipsește un părinte, este ca și când i-ar lipsi un picior sau o mână. Apare un dezechilibru sau instabilitate în viața lui, care trebuie gestionată și controlată cu atenție de către părintele în a cărui grijă este.

Oricât de sensibilă sau rece ar fi relația cu celălalt părinte, dacă acesta este în viață, fă tot posibilul să ajungeți la un compromis, astfel încât copilul să se poată bucura de prezența ambilor părinți în viața lui.

Importanța relației mamă - copil: mamă - fată, mamă - băiat

Relația dintre mamă și copil este foarte puternică și apare încă din sarcină, dar se dezvoltă diferit după naștere, în funcție de genul copilului.

Mama joacă un rol foarte important în consolidarea încrederii și stimei de sine a fetei, dar mai ales în modul în care își dezvoltă imaginea de sine.

Simplă implicare a ta în viața fetei, dar și comunicarea deschisă cu ea, va ajuta să construiți o relație strânsă și apropiată, care o va influența în toate acțiunile și deciziile pe care le va lua la maturitate.

Se pare că fetele sunt mai predispuse să împărtășească gânduri ascunse și secrete cu mamele decât cu tatăl, de aceea este foarte important să încerci să îi câștigi încrederea prin înțelegere și comunicare.

Când vine vorba de relația dintre mamă și băiețel, exista o frică pe care mulți părinți o au: să nu crească după fusta mamei, să devină dependent de aceasta.

Totuși, specialiștii susțin că soluția nu este nici pe departe în regulă să te separi emoțional de băiețelul tău, pentru a-i lăsa cale liberă să se transforme în bărbatul puternic și independent pe care orice părinte și-l dorește. Se pare că îndepărtarea emoțională prematură are un efect negativ în dezvoltarea lui.

Băieții care au o relație strânsă cu mamele lor înregistrează performanțe școlare mai bune și mai multe șanse de reușită în viață.

Și sănătatea mentală sau emoțională a băiețelului are de beneficiat de pe urma implicării puternice a figurii materne în viața lui. Acesta se dezvoltă echilibrat din punct de vedere emoțional, prezintă riscuri mai mici să sufere de afecțiuni mentale sau să se angajeze în comportamente delincvente.

Importanța relației tată - copil: tată - fată, tată - băiat

Relația tată-fică este foarte importantă pentru creșterea unei fetei puternice și cu multă încredere în sine.

Este primul model masculin pe care îl cunoaște și un reper pentru relațiile viitoare pe care le va avea cu persoane de sex masculin.

Tăticii sunt cei care ajută fetele să decidă responsabil în cine să aibă încredere și în cine nu, să se simtă protejate și să discearnă între comportamentele adecvate și cele negative sau nepotrivite.

Contrar aparențelor, specialiștii susțin că tăticii, și nu mamele, sunt cei care învață cel mai bine fetele cum să devină părinți buni.

Relația pe care un tată o are cu fiul său își pune foarte mult amprenta asupra dezvoltării lui și a bărbatului care va deveni la maturitate.

Pe lângă faptul că este primul și cel mai important model masculin, se pare că implicarea tatălui în viața băiețelului îl ajută să facă față mai bine stresului și problemelor, de-a lungul timpului, și să își formeze personalitatea.

De ce credeți că relația părinte-copil este atât de importantă? Ce faceți pentru a o consolida?

Exerciții spirituale pentru seminariștii orădeni

Când spunem exerciții spirituale, inevitabil, ne gândim la Sf. Ignațiu de Loyola. Acesta ne spune că așa cum plimbarea, mersul și alergatul sunt exerciții trupești, la fel orice mod de a-ți pregăti și dispune sufletul pentru a putea îndepărta de la sine toate înclinațiile dezordonate și, mai apoi, odată îndepărtate, pentru a căuta și găsi voința divină prin dispunerea propriei vieți întru mântuirea sufletului, se numește exercițiu spiritual. Cu aceste gânduri am pornit la drum, joi 24 septembrie, spre Parohia Vadu Crișului unde, timp de trei zile, am participat la Exercițiile Spirituale pe care Seminarul nostru le propune la începutul fiecărui an de studiu.

Meditațiile au fost susținute de pr. Felix Roca, asistentul spiritual național al Acțiunii Catolice din România și responsabil cu Oficiul de Tineret în cadrul Conferinței Episcopale din România. Tema principală propusă spre meditare a fost milostivirea, în contextul în care anul acesta Papa Francisc a convocat Jubileul Extraordinar al Milostivirii. Așadar, bula papală de convocare, *Misericordiae vultus*, a reprezentat un ghid foarte util. S-a pornit în acest parcurs către milostivire cu gânduri asupra victoriei, mai exact victoria asupra patimilor și ispitelor, urmând să ne oprim asupra temei chemării, unde am încercat să reflectăm asupra chemării pe care am primit-o fiecare în parte, gândindu-ne la chemarea primilor discipoli (Mt 1, 16-20).

După o privire mai profundă asupra vocației personale, am continuat cu spirit meditativ să cercetăm rolul nostru și al comunității noastre în planul salvific pe care Dumnezeu îl are; am înțeles că rolul, dar mai ales scopul nostru este acela de slujire. Slujire nu doar în Casa Domnului, ci și slujirea împreună și pentru poporul Domnului. Pentru a reuși să ne îndeplinim această misiune de slujire, trebuie să ne lăsăm vindecați de

toate febrele care ne fac să suferim, asemenea soacrei lui Petru (Mc 1,29-31). Vindecați așadar de aceste febre putem porni în călătoria noastră de slujire ce trebuie să fie condusă de milostivire.

„Așadar, milostivi ca Tatăl este motoul Anului Sfânt. În milostivire avem dovada modului în care iubeste Dumnezeu. El se dă în întregime pe sine însuși, pentru totdeauna, gratuit și fără a cere nimic în schimb. Vine în ajutorul nostru atunci când îl invocăm” (*Misericordiae vultus* 14).

Mulțumim în special PS Virgil Bercea, pentru implicarea și sprijinul acordat formării noastre pe parcursul anilor de studiu, dar și echipei de formatori ai Seminarului, precum și asistenților spirituali. Îi mulțumim bineînțeles și părintelui Felix Roca pentru bunăvoința și fericirea cu care a venit și ne-a ajutat să începem cum se cuvine noul an formativ. Nu în ultimul rând îi mulțumim lui Dumnezeu pentru acest timp de har în care ne-a binecuvântat din plin.

Giuseppe Iustin GHIURCA

Deschiderea noului an universitar la Oradea

Pentru studenții de la Facultatea de Teologie Greco-Catolică, Departamentul Oradea, din cadrul Universității „Babeș-Bolyai” Cluj Napoca, deschiderea festivă a noului an universitar a avut loc luni, 28 septembrie a.c.

Evenimentul a început la orele 8.00 cu Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie celebrată de PSS Virgil Bercea, în Biserica Seminarului, împreună cu formatorii, profesorii, seminariștii și studenții Departamentului. În cuvântul de învățătură, Preasfinția Sa a subliniat importanța istoriei noastre, evidențiind că este necesar să cunoaștem de unde venim, pentru a ști încotro ne îndreptăm.

După Sfânta Liturghie, evenimentul a continuat în Aula Magna a Seminarului, unde bucuria a constituit lăitmotivul festivității. PS Virgil a insistat, în discursul său, asupra întrebării personale referitoare la chemarea fiecărui și că trebuie, la modul imperativ, să înțelegem ce presupune cu adevărat chemarea. „Acest drum este unul

dificil și presupune mult efort și responsabilitate, însă doar acceptarea crucii ne va aduce bucuria”, a adăugat Preasfințitul.

De asemenea, directorul Departamentului Facultății noastre, lect. dr. Ionuț Popescu ne-a vorbit în stilul său caracteristic despre rolul școlii în transformarea fiecăruia dintre noi din ceva în cineva și ne-a îndemnat pe toți, atât pe noi, studenții, cât și corpul profesoral, să inserăm bucuria în tot ceea ce facem.

Cu ocazia începerii noului an universitar, urăm studenților Facultății de Teologie Greco-Catolică din Oradea un parcurs binecuvântat, însoțit de Spiritul Sfânt!

Antoniuc SUCIU

Întâlnirea preoților greco-catolici români din diaspora europeană

În perioada 28 septembrie - 1 octombrie 2015 s-a desfășurat la Viena „Întâlnirea preoților greco-catolici români din diaspora europeană”. Întrunirea a avut ca temă subiectul: „Diaspora românească europeană. Dileme și provocări”. Participanții au fost aproape 50 de preoți din opt țări, dintre care amintim: Italia, Spania, Germania, Irlanda.

Preasfințitul Virgil, responsabil din partea Sinodului cu diaspora europeană, a condus lucrările, alături de Pr. Ioan Pop, coordonator național pentru Italia și Pr. Bubo Gabriel, rector al Colegiului Pio Romeno din Roma.

După ultima întâlnire europeană a preoților care a avut loc la Veneția în toamna anului 2012, a sosit rândul Vienei de a găzdui această întâlnire. Ziua de luni, 28 septembrie a fost dedicată cazării oaspeților, după care seara fiecare din cei sosiți s-a prezentat.

Ziua de marți a început cu Sfânta Liturghie arhierască la biserica parohiei „ST. JOSEF OB DER LAI-MGRUBE”. După micul dejun am ascultat prezentarea părintelui Ioan Pop referitoare la „Identitatea eclezială a credincioșilor greco-catolici români. Dificultăți pastorale în Diaspora”. La prezentare a participat și vicarul general al Vicariatului Greco-Catolic din Austria, pr. Yuri Kolasa.

După masa am vizitat primăria orașului Viena și Mănăstirea Klosterneuburg. Acolo părintele Alexandru Suciu, paroh la Graz, a celebrat slujba Vecerniei alături de călugării augustinieni. Seara s-a încheiat cu masa festivă alături de abatele mănăstirii, Bernhard

Hermann Backovsky, care a fost foarte fericit în compania confrăților de rit bizantin.

Miercuri, reprezentanții naționali au prezentat situația din fiecare țară: din Italia, Spania, Germania, Irlanda, Belgia și Austria. S-a constatat că fiecare țară se confruntă cu provocări specifice, situația credincioșilor și preoților greco-catolici fiind diferită în fiecare țară.

Preasfințitul Virgil le-a mulțumit tuturor pentru munca depusă și i-a încurajat pe toți să dea dovadă de un spirit misionar, mulțumind de asemenea părintelui Vasile Luțai, coordonatorul național pentru Austria, pentru frumoasa organizare a întâlnirii. Totodată, s-a hotărât ca următoarea întâlnire să fie la Madrid în 2018.

Pr. Ioan Iulian HOTICO

24 de liceeni la Roma

24 de elevi din clasele a X-a și a XI-a de la profilul de matematică-informatică al Liceului Greco-Catolic „Iuliu Maniu” vor face stagii de practică în Roma, în următorii doi ani. Proiectul face parte din programul Erasmus+ și are ca scop dezvoltarea competențelor elevilor în profesia de asistent analist programator.

Fiecare dintre tineri vor sta câte două săptămâni la o companie de IT din Roma. Șase ore pe zi vor învăța diferite limbaje de programare și vor participa la aplicații practice. Liceenii vor avea timp și să descopere cultura și limba italiană. Ei își vor povesti experiențele prin intermediul site-ului dezvoltat în cadrul proiectului.

Alexandru Dragoș, directorul Liceului Greco-Catolic din Oradea: „Considerăm că acești tineri trebuie ca la această vârstă fragedă să cunoască aspectele pe care mai târziu le vor avea înfruntat și de aplicat în

societățile atât române, cât și peste hotare. Experiența aceasta, pe care ei o acumulează acum, îi va face să fie mult mai pregătiți și mai deschiși pentru tot ceea ce este nou.”

Laura BREB www.digi24.ro

Biserica are patru noi sfinți

În cadrul Sfintei Liturghii celebrată în piața Sfântul Petru din Vatican, pe 18 octombrie a.c., Papa Francisc a ridicat la cinstea altarelor „un cuplu de evanghelizatori care au dat mărturie despre frumusețea credinței în Isus”, o călugăriță spaniolă și un preot italian. Prezentăm mai jos profilul succint al vieții și misiunii acestora:

Sfinții soți Ludovic și Zelia, părinții Sf. Teresa de Lisieux

Ludovic Martin s-a născut la Bourdeaux, pe 22 august 1823. Om de credință, devotat rugăciunii, a cultivat pentru o perioadă dorința de a se consacra lui Dumnezeu în Casa de primire Grand Saint Bernard, dar descurajat de studiul limbii latine s-a orientat spre profesia de orologier și s-a stabilit la Alençon.

Zelia Guérin s-a născut la Gandelain, în apropiere de Saint-Denis-sur-Sarthon, pe 23 decembrie 1831. A întreprins activitatea de producătoare de dantele la Punctul din Alençon. A avut și ea dorința de a se dăruia vieții consacrate, dar sănătatea sa fragedă și opinia negativă a mamei superioare a Fiicelor Carității din Alençon, au descurajat-o. Zelia l-a întâlnit în mod providențial pe Luigi, pe podul Saint Leonard: un tânăr cu o fizionomie nobilă, un mers rezervat și o atitudine plină de demnitate au impresionat-o. O voce interioară îi șoptea în acel moment «acesta este omul pe care l-am pregătit pentru tine». Puține luni mai târziu, cei doi și-au unit destinele prin căsătorie, în Biserica Notre-Dame din Alençon, în noaptea de 13 iulie 1858. Au avut bucuria de a viața la

nouă copii; la o vârstă fragedă i-au pierdut pe patru dintre ei, dar nici doliul și nici probele prin care au trebuit să le treacă împreună nu au slăbit credința lor profundă, alimentată de primirea zilnică a Euharistiei și devoțiunea filială la Sfânta Fecioară Maria.

Ultima lor fiică a fost Sfânta Tereza a Pruncului Isus, doctor al Bisericii. La 2 iulie în acest an a fost deschisă cauza de beatificare și a surorii acesteia, Leonina, călugărița vizitandină Francesca Tereza.

Luigi și Zelia sunt un exemplu sublim de iubire conjugală, de familie creștină muncitoare, atentă la nevoile aproapelui, generoasă față de cei săraci și animată de un puternic spirit misionar, fiind mereu pregătită să colaboreze la activitățile parohiale.

Zelia a murit la Alençon, pe 28 august 1877, după o lungă perioadă de boală. La moartea soției sale, Luigi s-a transferat la Lisieux pentru a asigura celor cinci fiice un viitor mai bun. Numit «Patriarh» după ce le-a oferit Domnului pe toate cele cinci fiice ale sale, a trăit cu demnitate ultima încercare: a bolii. El a murit pe 29 iulie 1894, în apropiere de Evreux. Părinții Sfintei Teresa au fost beatificați la Lisieux, pe 19 octombrie 2008.

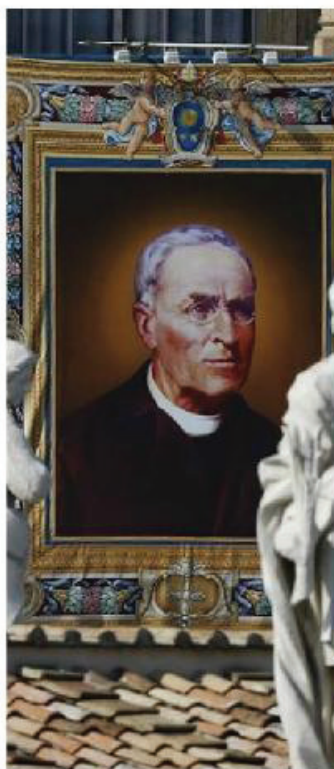
Sfânta Maria a Neprihănitei Zămisliri Salvat Romero

Maria a Neprihănitei Zămisliri Salvat Romero s-a născut pe 20 februarie 1926 la Madrid, unde a fost botezată o zi mai târziu cu numele de Maria Isabel. De copilă, a frecventat colegiul madrilen al Surorilor Irlandeze.

În 1936, datorită războiului civil, familia ei se transferă în Portugalia, revenind ulterior în capitala spaniolă. Pe parcursul acelor ani, Maria Isabel a început să descopere vocația sa pentru viața consacrată, iar în 1944 intră în Institutul Surorilor Societății Crucii din Sevilla. Un an mai târziu, primește haina monahală, primind numele de Maria Neprihănită a Crucii și își începe noviciatul.

Fericita Maria s-a distins prin angajament, spirit de sacrificiu, dragoste pentru sărăcie și umilință. Datorită unei profunde pregătiri umane și spi-

(continuare în pag. 13)

Sărbătoare în Parohia Gruilung

Credincioșii Parohiei Gruilung s-au bucurat astăzi de vizita Preasfinției Sale Virgil Bercea, comunitatea sărbătorind două evenimente importante. Primul eveniment este împlinirea a 85 de ani de la sfințirea Bisericii, de către Preasfinția Sa Valeriu Traian Frențiu la 19 octombrie 1930, iar al doilea împlinirea a 155 de ani de la înființarea parohiei.

Biserica a fost zidită între anii 1929 și 1930 prin grija părintelui franciscan Ion Gârleanul, care a compus și imnul „Creștin sunt din leagăn” special pentru momentul sfințirii Bisericii din Gruilung.

Preasfinția Sa Virgil, vorbindu-le celor prezenți despre credință, i-a îndemnat să fie perseverenți în credința lor. La finalul Sfintei și Dumnezeieștii Liturghii, doamna Otilia Groza, președinta Terțiarilor Franciscani a transmis un cuvânt din partea Ordinului Secu-

lar Franciscan, iar părintele paroh Chivari Alexandru a mulțumit tuturor celor prezenți la bucuria comunității din Gruilung.

Biroul de presă

(urmare din pag. 12)

rituale, i-au fost încredințate diferite responsabilități în domeniul educativ, formativ și de conducere al Institutului. A fost aleasă ca superioară generală de trei ori, pe parcursul anilor dificili care au urmat după Conciliul Vatican al II-lea.

Ea a avut o grijă specială pentru formarea permanentă a surorilor sale într-o călugărie, mai ales pentru cele care treceau printr-un moment de criză sau răscumpăr în acei ani marcați de multe incertitudini. Personalitatea sa senină și jovială a contribuit la crearea unei clime de încredere și comuniune în institut. În ea, spun călugărițele care au cunoscut-o, se vedea o intensă experiență religioasă, trăită cu o conștientizare vie a prezenței lui Dumnezeu și o neîncetată căutare a voinței Sale.

În 1994 a fost diagnosticată cu o tumoră, pentru care a fost operată. A confruntat boala cu multă docilitate față de voința lui Dumnezeu și mult curaj. Pe 31 octombrie 1998 a trecut la Domnul, în Casa generală din Sevilla, oraș unde a fost celebrată pe 18 septembrie 2010 beatificarea Mariei a Neprihănitei Zămisliri Salvat Romero.

Sfântul Vicențiu Grossi

Preotul Vicențiu Grossi s-a născut pe 9 martie 1845 la Pizzighettone, în apropiere de orașul italian Cremona, fiind penultimul fiu al unei familii bogată în credință și valori umane.

După primirea primei Sfinte Împărtășanii, tânărul Vicențiu este puternic atras de vocația la preotie și decide să intre în seminar. Însă, datorită nevoilor familiale, a fost constrâns să amâne acest proiect pentru a da o mână de ajutor la moara tatălui său, unind astfel greutatea muncii cu angajamentul său profund pentru studiu. A împlinit totul cu hotărâre și bucurie sufletească, așteptând „ceasul lui Dumnezeu”. Pe 4 noiembrie

1864 intră în Seminar, iar la 22 mai 1869 este sfințit preot. Este trimis într-o parohie deosebit de grea (Regona, Vicobellignano), unde rămâne timp de 34 de ani, semn al încrederii pe care episcopul diecezei o avea în capacitățile sale umane și spirituale.

În fața indiferenței și a sărăciei ce caracteriza satele lombarde la finalul secolului al XVIII-lea, părintele Vincențiu se dedică tinerilor, pe care îi primește în casa parohială pentru a-i instrui și a-i forma. El dorește să îi ajute să devină conștienți de demnitatea lor ca fii ai lui Dumnezeu.

A ales o viață săracă, împărtășită cu cei mai nevoiași. Uniunea cu Cristos Preot și Jertfă a marcat misiunea și spiritualitatea sa, îndrumându-l la un apostolat intens și o profundă viață de rugăciune. Printre virtuțile sale se evidențiază ortodoxia și fidelitatea față de Sfântul Părinte Papa. Nu în ultimul rând, misiunea de predicării vestea Bună a Evangheliei în locuri străine de cuvântul lui Dumnezeu, marcate de o exclusivă ignoranță religioasă.

În parohia din Vicobellignano, preotul italian a arătat și un remarcabil angajament ecumenic față de o comunitate protestantă, manifestând respect, deschidere și iubire către toate persoanele.

Atent la problemele sociale ale timpului său a fost marcat de „mizeria materială și morală a tinereții feminine”, care l-a „impresionat profund” și l-a determinat să fondeze institutul de surori „Fiicele Oratorului”, pentru a însoți îndrumarea morală și religioasă a tinerelor din parohie. A murit în faimă de sfințenie la 7 noiembrie 1917, spunând înainte de a-și încredința sufletul în mâinile lui Dumnezeu: „Viața este deschisă: trebuie să plec”. A fost beatificat în 1975 de Fericitul Paul al VI-lea.

Mihaela CABA <http://ro.radiovaticana.va>

PSS Mihai Frățilă la Sinodul episcopilor de la Roma

Preasfinția Sa Mihai Frățilă, episcop greco-catolic de București, participant la Sinodul episcopilor catolici dedicat familiei de la Roma, desemnat de Preafericitul Părinte Cardinal Lucian Mureșan, Arhiepiscopul major al Bisericii Române Unite pentru a-l reprezenta și a oferi mărturia Bisericii greco-catolice, a ținut joi, 15 octombrie 2015 în Sala sinodală, în prezența Sfântului Părinte Papa Francisc, următorul cuvânt:

Sfinte Părinte, frați și surori,

Provin din Biserica Greco-catolică Română care a fost suprimată de comuniști pentru fidelitatea sa față de Papa. Martiriul nu e pentru noi o paranteză istorică, ci o experiență creatoare pentru fidelitatea față de Domnul. Păstorii noștri ne spuneau: „Cine se decide pentru Hristos nu trebuie să dea înapoi în fața încercărilor și a persecuțiilor. Adevărul se apără prin cruce, dar la sfârșit veți fi răsplătiți”.

Aș dori să evoc în fața dumneavoastră două chestiuni legate de numerele 74 și 78 din Textul de lucru al Sinodului.

1. Fidelitatea față de Hristos în timpul unei mari crize de credință

Rugăciunile cununiei după ritul bizantin fac aluzie la martiriu. Vorbind despre martiriu, papa Benedict a spus că nu e o activitate eroică sau rod al capacităților noastre sau al antrenamentului nostru. Fiecare dintre noi trebuie să aștepte înrădăcinat în Hristos. Biserica primelor secole a reușit să depășească o cultură străină de Evanghelie, dar nu prin strategii sau prin a-și micșora seriozitatea, ci prin dragostea față de adevărul lui Isus și prin sângele martirilor.

Seriozitatea căsătoriei nu e, deci, un apel la fatalism sau la pedeapsă, ci e invitația la convertire. Nu trebuie să ne descurajăm în fața sondajelor care amintesc de pierderea gustului adevărului, fiindcă maternitatea Bisericii nu depinde de asta. A rămâne atașați de Domnul cel răstignit presupune și judecata acestei lumi

– cum o spune Sfântul Pavel – și, dincolo de orice greutate a vremurilor de față, căsătoria nu poate fi un ideal utopic, ci este viață reală de har pentru miri.

2. Claritatea cuvintelor pe care le folosim

Existența sub comunism era marcată de falsitate și de jumătăți de adevăr, mai periculoase decât minciuna însăși. Era persecutat mult mai mult cel care recunoștea ambiguitățile și-i întărea pe confrății mai slabi. Biserica noastră a învățat atunci să folosească un limbaj lipsit de jumătăți de măsură care nu face altceva decât să semene incertitudine în credință. De aceea, aversiunea contra păcatului rămâne la noi în inima pastoraliei căsătoriei, încercând totodată să definim bine conștiința, în lumina credinței.

Mântuirea e deschisă tuturor, dar nimeni nu obligă primirea sa. Este o misiune plină de profunzime să apropii sufletele de măreția Împărăției lui Dumnezeu, prin dragoste și răspunderea credinței, dar nu există Biserică fără asceză. Poate că asta nu aduce multă popularitate, dar o Biserică „accidentată”, și deci expusă atacurilor, este o Biserică care înțelege urgența convertirii permanente și complete, în apărarea vieții adevărate scrise de bucuria în Isus îndurătorul.

Nu ne îndoim că Maica Sfântă zdrobește deja capul șarpelui din vechime și este adevărata eroină a mărturiei noastre. Ei î-l încredințăm pe Papa, îi încredințăm Biserica întreagă și familia.

„Biserica să nu urmeze spiritul lumii, ci să întoarcă lumea la Dumnezeu!”

Dr. Anca Maria Cernea – medic specialist în medicină generală la Centrul Medical de Diagnostic și Tratament al spitalului Dr. Victor Babeș, reprezentantă a Asociației Medicilor Catolici din București, participantă ca auditor la Sinodul episcopilor catolici dedicat familiei de la Roma. Vineri, 16 octombrie 2015 în Sala sinodală, în prezența Sfântului Părinte Papa Francisc, a avut următoarea intervenție:

Sanctitatea Voastră, Părinți Sinodali, frați și surori, Reprezintă Asociația Medicilor Catolici din București. Aparțin Bisericii Greco-Catolice din România.

Tatăl meu a fost un lider politic creștin, închis de comuniști timp de 17 ani. Părinții mei se logodiseră, dar

nunța lor a avut loc abia după 17 ani. Mama l-a așteptat pe tata în toți acei ani, deși nici măcar nu știa dacă el

(continuare în pag. 15)

Întâlnirea responsabililor diecezeni pe probleme de învățământ

Responsabilii diecezeni și eparhiali pe probleme de învățământ, sub călăuzirea PSS Aurel Percă, responsabil în cadrul Conferinței Episcopilor din România pe probleme de învățământ, au participat la Predeal, în zilele de 8-10 octombrie 2015, la o întâlnire de lucru. Tema principală a fost organizarea Olimpiadei Naționale de Religie Catolică.

Preasfințitul Aurel a deschis întâlnirea de la Predeal invocând lumina Duhului Sfânt, pentru ca cele discutate să fie într-adevăr în slujba educației.

După ce a prezentat principalele puncte propuse dezbaterii, s-a început munca în echipă. Au fost analizate următoarele subiecte:

- propunerea de participare a elevilor aparținând minorităților naționale la Olimpiada Națională de Religie Catolică;
- actualizarea tematicii propuse pentru Olimpiada de religie, filiera teoretică și vocațională;
- modul de organizare a etapei naționale a Olimpiadei în anul școlar 2015-2016, de către Eparhia Greco-Catolică de Maramureș;
- structura subiectelor ce vor fi propuse la Olimpiadă;
- revizuirea Metodologiei de organizare a Olimpiadei de Religie, filiera teoretică și vocațională.

piadei de Religie, filiera teoretică și vocațională.

La întâlnire au participat reprezentanți a 10 dieceze/eparhii din România. S-a insistat pe necesitatea întocmirii programelor școlare în mod unitar, atât pentru cultul romano-catolic și cultul greco-catolic, cât și pentru minoritățile naționale.

+Aurel PERCĂ
Episcop auxiliar,
Responsabil pe probleme de învățământ din
cadrul CER

(urmare din pag. 14)

mai era în viață. Au fost fideli în mod eroic lui Dumnezeu și legământului lor.

Exemplul lor arată că harul lui Dumnezeu poate învinge situații sociale îngrozitoare, precum și sărăcia materială. Noi, ca medici catolici, care apără viața și familia, vedem această bătălie ca fiind una spirituală.

Sărăcia materială și consumismul nu sunt principalele cauze ale crizei familiei. Cauza principală a revoluției sexuale și culturale este ideologică.

Maica Domnului de la Fatima a spus că rățăcirile Rusiei se vor răspândi în întreaga lume. Aceasta s-a făcut mai întâi sub o formă violentă, marxismul clasic, prin uciderea a zeci de milioane de oameni.

Acum se face mai ales prin marxismul cultural. Există o continuitate între revoluția sexuală a lui Lenin, Gramsci, școala de la Frankfurt și ideologia actuală a drepturilor „gay” și a genului. Marxismul clasic pretindea restructurarea societății printr-o preluare violentă a proprietății. Acum revoluția merge mai adânc, încercând să redefiniească familia, identitatea sexuală și natura umană. Această ideologie se autointitulează „progresistă”. Dar ea nu este altceva decât vechea ofertă a șarpelui, ca omul să preia controlul, să-i ia locul lui Dumnezeu, să caute mântuirea aici, în această lume.

Este o rățăcire de natură religioasă, gnostică.

Datoria păstorilor este să o recunoască și să avertizeze turma în privința acestui pericol. „Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate

acestea vi se vor adăuga vouă.”

Misiunea Bisericii este mântuirea sufletelor. Răul, în această lume, vine din păcat. Nu din „inegalitatea veniturilor” sau din „schimbările climatice”.

Soluția este: Evanghelizarea. Convertirea.

Nu creșterea controlului guvernamental. Nu guvernul mondial. Aceștia sunt astăzi principalii agenți care impun marxismul cultural națiunilor noastre, sub forma controlului populației, a sănătății reproductive, a drepturilor gay, a educației gender etc.

Lumea de azi are nevoie nu de îngrădirea libertății, ci de libertatea adevărată: eliberarea de păcat. Mântuirea. Biserica noastră a fost suprimată de ocupația sovietică. Dar niciunul dintre cei 12 episcopi ai noștri nu și-a trădat comuniunea cu Sfântul Părinte. Biserica noastră a supraviețuit datorită hotărârii lor și exemplului lor de rezistență față de teroare și închisori.

Episcopii noștri au cerut oamenilor să nu cedeze lumii. Să nu coopereze cu comuniștii.

Acum noi avem nevoie ca Roma să spună lumii: „Faceți pocăință și întoarceți-vă la Dumnezeu, căci s-a apropiat împărăția cerurilor.”

Nu doar noi, laicii catolici, dar și mulți creștin-ortodocși sunt îngrijorați și se roagă pentru acest Sinod. Pentru că, spun ei, dacă Biserica Catolică cedează în fața spiritului lumii acesteia, celorlalți creștini le va fi foarte greu să-i reziste.

Un Milion de Stele

Evenimentul de *advocacy*, **Un milion de stele**, a ajuns în România la cea de-a VI-a ediție. În acest an, organizațiile Caritas din România au organizat cu această ocazie și o strângere de semnături pentru Petiția DA Servicii Sociale prin care se solicită Guvernului României creșterea cu 0,3% pe an din PIB, până în 2020, a bugetului alocat serviciilor sociale. În Oradea, evenimentul a fost organizat de Asociațiile Caritas Eparhial Oradea și Caritas Catolica Oradea.

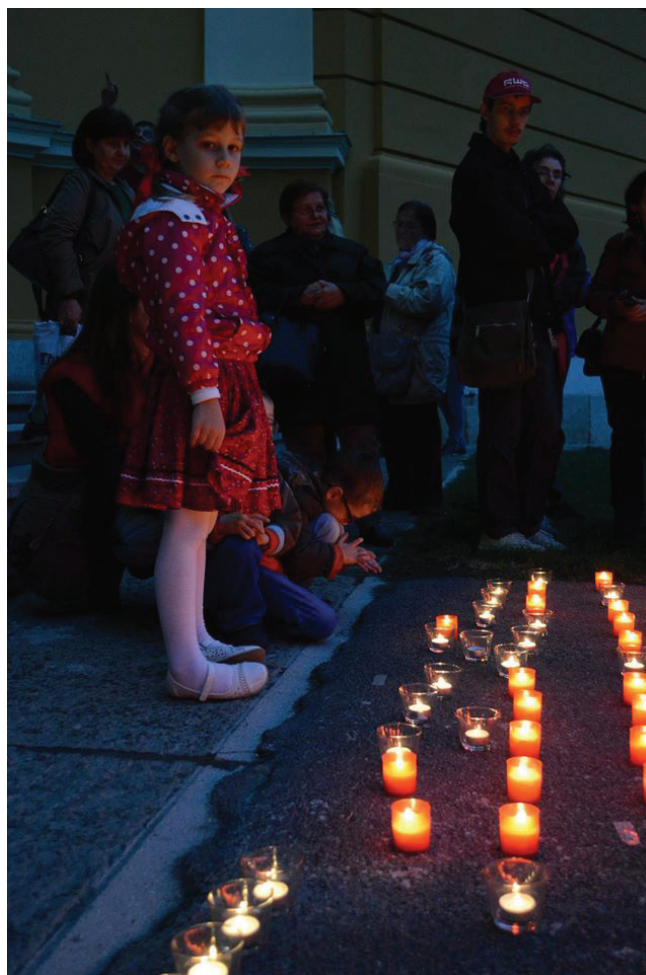
În premieră în 2015 evenimentul a fost organizat de către Caritas Eparhial Oradea și în localitățile: Zalău, Șimleu Silvaniei și Beiuș.

Peste 300 de persoane au participat în Oradea, alături de PSS Virgil Bercea, (episcopul greco-catolic de Oradea), PSS László Böcskei (episcopul romano-catolic de Oradea), angajații și voluntarii celor două organizații Caritas. Programul a început cu melodiile corului de copii de la Catedrala Romano-Catolică din Oradea, după care elevii Liceului Greco-Catolic Iuliu Maniu au organizat un FlashMob intitulat „Caut o lumina”, îndemnându-i pe toți cei de față să semneze petiția. Finalul a fost dat de Asociația culturală și umanitară Resonnance care a pregătit un concert de pianina cu participarea d-nei Lavinia Dragoș (pianista și directoarea asociației) și a d-șoarei Maria Alice Poenariu, cursanta Resonnance și elevă la Colegiul Național de Artă „Ion Vidu” din Timișoara.

Le mulțumim cu această ocazie partenerilor din Oradea: Episcopia Română Unită cu Roma Greco-Catolică din Oradea, Episcopia Romano-Catolică din Oradea, Liceul Greco-Catolic Iuliu Maniu din Oradea, Asociația culturală și umanitară Resonnance, Sinton Expert, Superior Audio, Digi 24 Oradea, Cotidianul Crisana, Radio Maria și Radio Vocea Evangheliei, precum și partenerilor din Șimleu Silvaniei: Primăria Orașului Șimleu Silvaniei, Colegiul Național Simion Bărnuțiu, Colegiul Tehnic Iuliu Maniu și Asociația Copiilor cu Autism – Dawn, Șanse Egale.

Pentru cei ce nu au semnat Petiția Da Servicii Sociale, și doresc să o facă, îi invităm pe site-ul http://www.petitieonline.com/da_servicii_sociale.

Acest eveniment a fost organizat în cadrul Proiectului „ONG-uri mai puternice împreună! Lobby și advocacy pentru crearea de oportunități egale pentru ONG-urile furnizoare de servicii sociale în accesarea finanțărilor publice”, finanțat prin granturile SEE 2009 – 2014, în cadrul Fondului ONG în România.

A început anul cercetășesc

Asociația Cercetașii Români Uniți au dat, sâmbătă, startul unui nou an cercetășesc. Festivitatea de deschidere a avut loc la Seminarul Teologic Greco-Catolic „Sfinții Trei Ierarhi” din Oradea. La eveniment au participat copii, adolescenți și tineri, dar și adulții care își doresc să trăiască alături de fii lor aventura cercetășiei. Programul a început cu o rugăciune condusă de PSS Virgil Bercea, episcopul greco-catolic de Oradea.

După ce au făcut cunoștință cu noii șefi (Cristina Todorean – pentru trupa de cercetașe) ori noul îndrumător spiritual (părintele Cristian Tiselită), timp de o jumătate de zi, cei prezenți au avut ocazia de a schimba impresii, de a acumula noi cunoștințe și de a trăi împreună momente de bucurie, joc, aventură și veselie. Cei 10 nou-veniți au descoperit, treptat, legile ori motto-urile care ghidează viața cercetașilor și ceea ce îl face să progreseze. Totodată, ei au văzut ce înseamnă promisiunea făcută în cercetășie ori ceremonia primirii cravatei de cercetaș.

Cei prezenți au putut vizita și expoziția fotografică care a cuprins imagini din taberele organizate de asociație în această vară. Activitățile s-au mutat apoi în Parcul Brătianu.

„Copiii și tinerii au început anul cercetășesc cu

mult entuziasm. Ei sunt dornici de acțiune și bucușori că au reluat întâlnirile cu colegii lor cercetași. În acest an ne dorim o implicare și mai mare în viața comunității și să asimilăm cât mai multe cunoștințe pentru a fi bine pregătiți pentru taberele care ne așteaptă vara viitoare. În timpul anului, dar și în tabere și excursii, încercăm să ne perfecționăm deprinderile practice”, a spus Valeriu Domuța, coordonatorul lupișorilor din cadrul Asociației Cercetașii Români Uniți.

Crina DOBOCAN, www.bihon.ro

Simpozionului Internațional ”Școala Ardeleană”

Între 8 și 10 octombrie, la sediul Departamentului Oradea al Facultății de Teologie Greco-Catolică, au avut loc lucrările Simpozionului Internațional Școala Ardeleană, eveniment ajuns la a X-a ediție. Organizat de către Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică, Oradea, împreună cu Universitatea Babeș – Bolyai, Facultatea de Teologie Greco-Catolică și Colegiul Greco-Catolic Sfântul Atanasie, Nyíregyháza, Ungaria, lucrările simpozionului au deschis seria evenimentelor dedicate zilei naționale a Școlii Ardelene, sărbătorită în fiecare an la data de 11 octombrie.

Simpozionul Internațional, desfășurat sub egida Școlii Ardelene, pe lângă prezentarea studiilor din domeniul istoriei, rodul cercetării specialiștilor din institutele de specialitate din țară și de peste hotare, a dezbătut în spiritul școlii de gândire deschisă de gânditorii ardeleni și problemele legate de Familia creștină – Fundamente antropologice, iubire și sexualitate în

celibat și căsătorie, fiind abordate atât sub aspect filosofico-teologic, cât și din perspectiva antropologiei, eticii, psihologiei, sociologiei, a sexualității și modelor culturale care modelează spațiul cultural european.

Cu această ocazie au conferențiat prof. Andrei Marga și prof. Alberto Castaldini, prezentând o vastă sinteză a tuturor scrierilor de specialitate care se referă la rolul femeii și al familiei în creștinism, mai ales că relațiile intrafamiliale sunt „locul” în care se formează identitatea persoanei umane și apoi al spațiului cultural în care aceasta trăiește. Lucrările susținute de conferențiarilor din Italia, România, Ungaria și Slovacia vor fi publicate și anul acesta la Presa Universitară Clujeană, volumele acestor manifestări, devenite o tradiție orădeană, constituind deja o bază de cercetare și lectură pentru cei interesați.

ABONAMENTE

Îi informăm pe cititorii noștri că pentru a intra în posesia abonamentului la revista *Vestitorul* este necesar ca acesta să fi e achitat pe tot anul sau pe cel puțin șase luni. Abonamentul trebuie să fi e plătit până cel târziu la data de **30 ianuarie 2016**. Costul unui exemplar va fi de **1,5 LEI**, cost care, pentru abonați, va rămâne același pe tot timpul anului, indiferent de eventualele modifi cări de preț. Vă reamintim că modalitatea cea mai sigură de a intra în posesia revistei noastre este abonamentul.

Întâlnirea Națională a Reuniunilor Mariane

Lugoj, 1-3 octombrie, 2015

Pornim la drum, delegația din Oradea, Silvia Pantiș, Silvia Furtoș și Victoria Negrea, însoțită de Pr. Protopop de Beiuș, Zima Zorel, ducând cu noi bucuria și rugăciunile Preasfințitului nostru Virgil Bercea.

Din Arhiepiscopia Majoră a Blajului, Îndrumătorul Spiritual Național, Pr. Ioan Fărcaș și Președinta Națională, Doamna prof. dr. Angela Groza, aduc gândurile frumoase, salutul și Binecuvântarea Eminenței Sale Cardinal Lucian Mureșan.

La Lugoj, primirea caldă, cuvintele pline de har ale Preasfințitului Alexandru Mesian anunță o „altfel” de Întâlnire Națională, ne emoționează.

E toamnă, o toamnă târzie cu zile însorite, blânde și binecuvântate. O toamnă la Lugoj-alături de preoții spirituali, de marianiști și marianiste din toată țara.

În Catedrala “Coborârea Spiritului Sfânt”, care pare că nu a fost atinsă niciodată de ateismul comunist, zâmbesc mulțime de crizanteme albe, galbene și iar albe, frumos așezate de mâini dăruite cu simț artistic. Liturgia și corul ne apropie de îngeri. Preasfințitul Alexandru ne vorbește despre rolul Reuniunilor Mariane, despre trăirea iubirii pentru Sfânta Fecioară, ne dă sfaturi cu referiri la Statutul R.M., ne urează “Bun venit!”. Firele nevăzute ale sufletului ne apropie de Preasfinția Sa, ni se umezesc ochii.

A doua zi participăm la meditațiile Părintelui Cristian Chișvasi: -“De unde mie această onoare, ca Maica Domnului să vină la mine” Lc. 1,43- Întâmpinarea oaspetelui divin și “Perspective biblice și acțiunea Spiritului Sfânt asupra celor implicați în planul de iubire”. Sunt făcute cu inima, însoțite de lumina bucuriei din ochii celui care se dăruiește. Doamna Tereza Pinte, președinta R.M., ne introduce în sensibilitatea sufletului vorbind despre -“Femeia în spațiul de slujire

și mântuire”. Au loc dezbateri opinii, propuneri, mărturii etc.

“Fecioara puternică și Mama preamilostivă, Regina Cerului și scăparea păcătoșilor ” ne așteaptă în Sanctuarul Marian de la Scăiuș. Cântece mariane dragi intonează marianistele din Maramureș, Oradea, Blaj, București, Cluj, Timișoara, Lugoj. În fața celor două microbuze este “Bunul Păstor” care ne conduce spre Maria, Maica noastră. S-a întâmplat ceva minunat în acel moment: golul din suflet lăsat de pierderea părinților nu mai era gol; un sentiment tainic de apartenență mă învăluia, mă simțeam fică spirituală a cuiva. Ceea ce avea să-mi întărească acest sentiment era primirea caldă din fața Bisericii de la Scăiuș. Ne întâmpinau spiritualii noștri, Pr. Paroh Iulian Hasciar și P.S.S. Alexandru ținând în dreptul inimii crucea și un buchet de flori de toamnă... Îmi amintesc de cuvintele atât de dragi nouă ale P.S.S. I. Suci: “Răspândește idei și fapte fără cruțare. Dacă nu te vei dăruia aproapei ca într-o Sfântă Cuminecătură, nu îl vei face mai bun, nu îl vei învia cu învierea mare creștină. Să știi să fii pentru alții pâine și vin dând ce ai și dând ce ești, după pilda Fecioarei Maria. ... Iată apostolatul bunătății – Fii Darnic!”

Întâlnirea cu Maica Domnului de la Scăiuș este unică, trăită de fiecare după credință și iubire. Acolo, în bisericuța veche, simți că ești alături de cei ce au văzut-o pe Preacurata lăcrimând. Afară, atunci era hora, acum sunt cei ce te zoresc la autocar. Din interior, însă, ceva te îmbie să rămâi. Acolo e bine, e pace, e iubire, e har.... Preacurata de la Scăiuș ne așteaptă...

Mulțumim gazdelor noastre pentru excepționala organizare, mulțumim Preasfințitului “Preacuratei de la Scăiuș”, P.S.S. Alexandru Mesian, pentru această întâlnire de suflet și pentru suflet, pentru cele trei zile de rugăciune și trăire mariană cu miros de busuioc și rozmarin.

Ne întoarcem spre casă fredonând refrenul Imnului Maicii Domnului de la Scăiuș:

“Inimă de Mamă,/Lacrimă de Sus,/Fiii tăi te cheamă,/Du-ne la Isus”.

Purtăm în minte și suflet cea mai frumoasă strofă, așa cum bine a remarcat-o Doamna Silvia Pantiș:

“În mijlocul lunii/Sfântului Rozar,/Chipul Preacuratei/Lăcrimează iar.”

Victoria NEGREA

Seară în memoria Sfântului Ioan Paul al II-lea

În ziua sărbătoririi Sfântului Papă Ioan Paul al II-lea, 22 octombrie, a.c, ASTRU Oradea a organizat o întâlnire de comemorare a Sfântului .

Seara de rugăciune a început cu o prezentare a vieții Sanctității Sale, care era mereu în mijlocul tinerilor, apoi a continuat cu Ectenii, Apostolul și Evanghelia, urmată de predica părintelui spiritual ASTRU, părintele Crăciun Sorin după care au urmat niște citate ale Sfântului Părinte. Am vizionat o prezentare despre viața Papei, urmând să aprindem o lumânare și să îndreptăm un gând către Sfântul Ioan Paul.

Momentul de rugăciune s-a încheiat cu rugăciunea ASTRU, binecuvântarea Preasfinției Sale și un cântec. La această seară de comemorare au participat membrii ASTRU Oradea, părintele spiritual al asociației, seminariști, elevi, studenți, precum și

Preasfințitul Virgil Bercea căruia îi mulțumim!

Cristina MIHĂLȚAN

Vernisaj și lansare de carte la Muzeul de Artă din Cluj

Muzeul de Artă clujean a fost gazdă a două evenimente culturale de excepție, miercuri 21 octombrie, fiind vorba despre expoziția cunoscutului pictor Octavian Smigelschi și lansarea unui volum trilingv apărut la Editura Primus din Oradea dedicat celebrei soprane românce Virginia Zeani. Volumul se numește: „Virginia Zeani. Portret. Portrait. Ritratto”.

Vernisajul a fost prezentat de către domnul Andrei Marga, doamna dr. Iulia Mesea de la Muzeul Național Brukenthal, dr. Ioana Gruică-Savu de la Muzeul Național de Istorie a Transilvaniei și dr. Dan Breaz de la Muzeul de Artă Cluj-Napoca, fiind de asemenea lansat volumul „Octavian Smigelschi – inițiatorul picturii naționale bisericești” apărut la Editura ASTRA Museum, avându-l ca și autor pe domnul Alexandru Constantin Chituță, dânsul fiind și curatorul expoziției și al doilea număr al reînființatei reviste „Luceafărul”.

Volumul dedicat celebrei soprane Virginia Zeani, născută la Solovăstru, este un album de fotografii care „prezintă lumii chipul Virginiei Zeani în diversele și multiplele sale ipostaze chip socotit, ca fiind cel mai frumos din întreaga istorie a operei”. Timp de douăzeci și cinci de ani Virginia Zeani a fost „prima donna assoluta” a teatrului de operă din Roma. Renumita solistă a știut să devină o adevărată legendă a scenelor lirice, impunându-se printre marile personalități ale operei secolului al XX-lea, dintre care le amintim

pe Luiza Tetrizzini, Amelia Galli-Curci, Renata Tebaldi, Monserrat Caballe, Mirella Freni și Maria Callas. Virginia Zeani a cântat împreună cu unii dintre cei mai renumiți tenori, precum Beniamino Gigli, Ferruccio Tagliavini, Luciano Pavarotti și Plácido Domingo. Volumul a fost prezentat de către Preasfinția Sa Virgil Bercea, doamna conferențiar univ. dr. Florina Mariș-Hinsu, profesor al Universității din Oradea luând cuvântul și domnul Andrei Marga, alături de regizorul Horia Balint al Teatrului de Stat din Oradea.

La eveniment a luat parte și Preasfinția Sa Florentin Crihălmeanu, episcopul greco-catolic de Cluj-Gherla, alături de mulți iubitori de cultură.

Biroul de presă

Colecta specială

Har și pace din partea lui Dumnezeu, iar de la noi binecuvântare pentru toți cei ce aduceți daruri și faceți bine întru sfintele noastre biserici și vă aduceți aminte de cei săraci.

+ **Virgil Bercea**
Episcop

Iubiți credincioși,

Evanghelia de azi se vorbește despre un om căzut între tâlhari și care este ajutat de un Samarinean.

În societatea noastră sunt mulți oameni căzuți sub tirania tâlharilor vremi: alcool, sărăcie, droguri, neputință personală, disperarea, suferința, boală anal-fabetism etc.

Acești oameni au nevoie de ajutorul nostru, la fel că și omul de pe marginea drumului dintre Ierusalim și Ierihon. Mulți dintre ei sunt pe marginea drumului trăiesc sub poduri, case abandonate, și în situații despre care îmi este greu să vă vorbesc.

Astăzi vă invit să fiți Samarineni ajutați-ne să le ungem rănilor disperări, singurătăți, a boli, a foamei. Azi fiecare dintre noi putem spune "Am împlinit Evanghelia".

O parte frumoasă a acestei evanghelii, este momentul în care cel care a fost bătut de tâlhari și lăsat pe marginea drumului aproape mort, este pus pe dobitocul Samarineanului. Îmi place pentru că este semnificativă pentru viața noastră și ne pune față în față cu cei care au nevoie de noi.

Dobitocul poate să fie considerat viața noastră de zi cu zi, cercurile noastre, anturajul nostru, siguranța financiară, cercul de influență. Și Domnul ne cere, în această parabolă, să îi urcăm pe cei care au nevoie de noi pe dobitocul nostru (să încercăm să îi ajutăm cu toate resursele noastre), să îi îndrumăm și să călătorim

împreună cu ei până când nu sunt în siguranță (la o casă de oaspeți), adică sunt independenți.

Dragi credincioși, fiecare dintre acești oameni săraci are nevoie de dumneavoastră, de sprijinul dumneavoastră.

Ajutați-ne să facem binele, făcând bine prin mâinile noastre.

Colecta specială, care se organizează în Duminica Samariteanului Milostiv, are ca scop strângerea de fonduri pentru susținerea cantinei unde mănâncă zilnic **56 de copii și 70 de adulți**. Prin urmare, tasul din data de **15 noiembrie 2014** va fi predat, de fiecare parohie, Asociației Caritas Eparhial Oradea.

Fă-mă doamne sprijin al celui care are nevoie de mine.

Pr. Vasile ȘOPTEA
Administrator

Un nou an de activități la Ioaniș

La Centrul de zi pentru copii Ioaniș a avut loc un moment important, marți, 15 septembrie 2015, începând cu ora 14.00: ceremonia deschiderii noului an de activități. Cu emoții în priviri, plini de entuziasmul unui nou început, copiii au participat la ceremonie, alături de părinți și frați, de administratorul centrului (pr. Șoptea Vasile) și angajații Centrului de zi.

La ceremonie au fost prezente și cadre didactice din cadrul Școlii Gimnaziale nr. 2 Ioaniș. Printre invitați au fost și preotul Zima Zorel, protopop de Beius și preotul greco-catolic Mircea Boța, parohul comunității din Ioaniș care au oficiat slujba religioasă Te Deum și sfințirea centrului. Aceștia au cerut revărsarea binecuvântării lui Dumnezeu asupra copiilor, părinților, personalului de la centru și a cadrelor didactice.

La finalul ceremoniei, toți cei prezenți au servit suc și pizza, pregătită în Cantina Socială a asociației, aflată în Oradea.

Corina ANDRAȘ

